

videre meddeles til: Foreninger, som have til Formaal at afværge Udbredelse af Smitte fra tuberkuløse, som henligge i Hjemmet, ved a. Pleje og hygiejnisk Tilsyn, b. Isolation af den syge, c. Uddeling til trængende tuberkuløse af Sengesteder, Sengetøj, Haandklæder, Spyttflasker m. m., d. Vask af den syges Linned og Sengetøj. Statsbidraget skal andrage Trediedelen af Udgifterne til de under a.—d. opførte Ydelser paa Betingelse af, at den stedlige Kommune yder et Bidrag af mindst en Trediedel."

Ogsaa ved denne Paragraf paalægges der Kommunernes nye Byrder, og jeg mener, at det trænger til nærmere Overvejelse og Oplysning, hvor store disse Bekostninger eventuelt ville blive, og hvor mange Foreninger der for Tiden findes af denne Art, thi først da kan man tage Stilling til denne Bestemmelse.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling.

Ravn: Lovforslaget, som det foreligger, har faaet en noget anden Titel; før hed det „Forslag til Lov om Statsstøtte til Sygehuse for tuberkuløse samt til Patienters Behandling paa saadanne", men nu er det begrænset til at hedde „Forslag til Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling". Det er en priselig kort Titel, som jeg gaar ud fra kan nøjes med een Linie i Stedet for to. Som der blev sagt af det ærede Medlem, der havde Ordet før, er det en Revisionslov, der alligevel har enkelte nye Bestemmelser. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 11 om at yde Bidrag til at afværge Udbredelse af Smitte, kan det godt være, at den med større Ret skulde have været indført i det andet i Dag foreliggende Lovforslag om Tuberkuløses Bekæmpelse, men da de to Lovforslag alligevel hænge saa meget sammen, saa synes jeg ikke, det kan være afgørende, i hvilket af Forslagene Bestemmelsen kommer til at staa. Derimod sætter jeg megen Pris paa den nye § 8, der er bleven indført. Det er jo en Kendsgerning, at Sanatorieophold ikke øger Energien eller fremmer Arbejdslysten, og da nu Besøget i Sanatorierne er dalende, kunne Patienterne opholde sig der noget længere end før, og det vil derfor være heldigt, at Overlægen kan paalyde dem lettere Arbejde, efter Omstændighederne enten i Haven eller paa Kontoret i den sidste Tid af deres Ophold paa Anstalten. Derved søves de til at tage Arbejdet op igen, naar de komme hjem. Der er den store Fordel forbunden med

denne Paragraf, at den ikke kan misbruges, idet enhver Overlæge vil sætte Pris paa at faa det bedst mulige Resultat af Behandlingen.

I § 3 bestemmes, at Betalingen paa Sanatorierne fremdeles bliver 3 Kr. for voksne, men hæves fra 2 Kr. til 2½ Kr. for Børn. 3 Kr. for voksne kan godt passere endnu. Men med den dalende Belægning paa Sanatorierne og med de stigende Fornyelses- og Vedligeholdelsesudgifter kan det med Tiden blive lidt nok. Derimod vil 2½ Kr. for Børn i enkelte Tilfælde ikke kunne slaa til. Paa et almindeligt mindre Børnesanatorium eller et Sanatorium, hvor Børn ere sammen med voksne, kan det gaa, men paa Sanatorier som Julemærkesanatoriet kan det ikke slaa til, Vederlaget kan ikke fornuftigvis kalkuleres til den Pris, dertil ville Bekostningerne saavel ved Pleje som ved Undervisning blive for store. Underskuddet maa saa bæres af Nationalforeningen, der driver Julemærkesanatoriet. Det er jo blevet Nationalforeningen, der er kommen til at føre an i Kampen mod Tuberkuløsen herhjemme. Den har nu 7 Sanatorier og Plads til 720 Patienter. Den arbejder nu paa 12te Aar og har arbejdet med særdeles godt Resultat. Dens stærke Side er nemlig den alvorlige Centralisation, og den synes jo at have vist, at Hospitalsdrift kan blive væsentlig billigere end tidligere antaget. Den sekunderes imidlertid af Andelsforeningen »Sanatorieforeningen». Nationalforeningen kunde grumme godt selv have optaget hele Kampen mod Tuberkuløsen, naar den blot ikke, før Tuberkuløselovene kom frem, havde været begrænset til at optage ubemidlede Patienter. Men før Tuberkuløselovene kom i April 1905 var der kun Vejlefyjds Sanatorium, hvor det kostede 10 Kr. pr. Dag, og Boserup Sanatorium for Københavns Kommune og Nationalforeningen, der kun maatte tage ubemidlede Patienter. Derfor oprettede Andelsforeningen et Sanatorium ved Krabbesholm ved Skive, hvor der var Plads til 114 Patienter, Mænd, Kvinder og Børn. Sanatoriet ved Krabbesholm og Nationalforeningen arbejde omtrent paa samme Maade og have omtrent samme Pris. Sygedagene der koste saadan noget som 2 Kr. 50 Øre uden Hensyn til Forrentning og Amortisation. Paa Boserup, hvor andre Forhold gøre sig gældende, er man oppe paa 3 Kr. pr. Dag i Driftsudgifter.

Det vilde være grumme rart, om Lovforslaget kunde blive gennemført snarest muligt helst uden Udvalgsbehandling, men skal der være Udvalgsbehandling, vil jeg haabe,